

Onderzoekers zijn net zoals uitvinders.....toch?

“Ik word later ook uitvinder, net als jij”.....aldus mijn 7-jarige zoon.

“Maar... hoe kom je daar nu bij, ik ben toch helemaal geen uitvinder”, vertel ik hem.

“Nou, je probeert toch een probleem op te lossen door daar iets voor uit te vinden?”

“Ehhh....nou ja, maar...ik ben geen uitvinder ik ben een onderzoeker.....”

“.... en hiervoor moet je heel vaak, heel lang achter je computer zitten en zoeken, ook thuis”, voegde hij er nog even aan toe, met een duidelijke ondertoon.

“Doei, ik ga buitenspelen!”

Uitvinder vs Onderzoeker

Tja, er zit een kern van waarheid in natuurlijk (behalve dat ik thuis alleen maar achter mijn computer zit natuurlijk....). Een uitvinder ontwikkelt een innovatief product welke een oplossing is voor een ervaren probleem (had ik maar de paperclip uitgevonden....of een punaise). Een onderzoeker doet onderzoek op een methodische manier en probeert zo een ervaren probleem in de maatschappij bloot te leggen, te ontrafelen en zo mogelijk te helpen bij de oplossing door een interventie in te zetten en te toetsen.

Onderzoek POWER

Binnen [onderzoek POWER](#) bijvoorbeeld, proberen we de ervaren kloof die zowel revalidant als mantelzorgers kunnen ervaren na ontslag bij thuiskomst, te verkleinen door extra sociale ondersteuning in te zetten door middel van Toekomstberaden. Dit zijn een drietal bijeenkomsten in de klinische en poliklinische fase begeleid door Maatschappelijk Werkers die de eigen krachten van revalidant, mantelzorgers en het sociaal netwerk bundelen tot 1 krachtig geheel. Dit met als doel om uiteindelijk o.a. de participatie van zowel revalidant als mantelzorgers te vergroten in het dagelijks leven.

Interventie Toekomstberaad

Het ervaren probleem is hier duidelijk en innovatief is het onderzoek zeker ook te noemen. Toekomstberaden worden al wel internationaal en ook nationaal ingezet (Eng: Family Group Conferences, Ned: Eigen Kracht conferenties) maar binnen de revalidatiesetting daarentegen zijn er nog maar weinig onderzoeken en lopende initiatieven. Hierin kunnen we ons zeker uniek in noemen.

En hoe weet je dan hoe je zo'n interventie als het Toekomstberaad moet vormgeven? We hebben veel literatuur van afgeronde onderzoeken gelezen uiteraard maar de setting GGZ of de Jeugdzorg waar veelal de Toekomstberaden ingezet werden, is niet helemaal vergelijkbaar met de revalidatiesetting.

In gesprek...

Het antwoord hier op wasin gesprek met de mensen waar het om gaat. We startten met de “POWER-tour” waar we interviews hadden ingepland met o.a. de patiëntenverenigingen (DON, Hersenstichting.nl, KortermakrKrachtig) maatschappelijk werkers, managers en artsen. Op zoek naar input: waar is behoefte aan, hoe sluiten we het beste aan bij het ervaren probleem, waar moeten we rekening mee houden, maar ook wat is haalbaar binnen de huidige zorgfinanciering? Deze input is vervolgens verwerkt en de interventie Toekomstberaad verder ontwikkeld.

Of de Toekomstberaden net zoals ooit de uitvinding van de paperclip ([voor de liefhebbers](#)), een oplossing is voor het ervaren maatschappelijk probleem, dat zal de tijd moeten uitwijzen. We zijn recent begonnen aan de dataverzameling van de 14 participerende revalidatiecentra verspreid over Nederland. Begin 2019 weten we meer.....